

[Peter Duetoft]

første gang, siden jeg blev valgt i dette Ting, at jeg nogen sinde har været enig med fru Kirsten Madsen. Jeg kan heller ikke love, at det vil ske igen.

Men jeg er fuldstændig enig med fru Kirsten Madsen i, at hvis Danmark ikke ratificerer Maastrichttraktaten, så eksisterer Maastrichttraktaten ikke. Det er jo det, der er vores problem, for det kunne altså være, at det var godt for Europa, at Maastrichtaftalen kørte videre. Det er jo ikke sådan, at hvis Maastrichttraktaten er dårlig set fra et europæisk synspunkt, vil Danmark bare ikke ratificere, og så blokerer vi det hele. Problemet er, at hvis Danmark ikke ratificerer, er der to muligheder. Enten er der den negative løsning, nemlig at EF-samarbejdet falder fra hinanden, fordi de store europæiske magter ikke længere tror på, at det kan fungere, og i skuffelse vender tilbage til en gammel nationalistisk europæisk politik. Eller også er der den løsning, der for Europa er den bedste, men for Danmark er den tristeste, og det er den, fru Charlotte Antonsen ridser op, nemlig at de elleve andre gennemfører Maastrichttraktaten uden om EF, kører videre og holder Danmark udenfor. Det er de to muligheder, hvoraf man kan frygte for den første og håbe på den anden. Men det letteste for alle parter og det bedste for Danmark vil altså være, at Danmark med de forbehold, der ligger i Edinburghaftalen, ratificerer Maastrichttraktaten, så de elleve andre kan køre videre, som de ønsker, og vi kan få vores forbehold ind.

Men desværre har fru Kirsten Madsen jo ret i, at et dansk nej vil betyde, at Maastrichttraktaten falder helt på gulvet, som det ser ud nu, og det ville være meget trist, ikke mindst for Europa.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg vil gerne takke hr. Peter Duetoft for den supplerende af realiteterne, at hvis Danmark siger nej, så er Maastrichttraktaten bortfaldet, for der står jo helt klart og tydeligt, at enhver ændring af Romtraktaten skal foregå i enighed.

Og fru Elisabeth Arnold må meget undskylde: Enighed betyder, at alle tolv medlemslande siger ja på én gang. Det kan altså ikke nytte noget, at man siger: Hvorfor skal irerne ikke have lov til at gøre én ting og andre noget an-

det? Når man ønsker at ændre Romtraktaten, er man nødt til at have alle tolv lande, som på nuværende tidspunkt er medlem af EF, til at sige ja til det for at kunne ændre noget som helst.

Til hr. Kent Kirk, som talte om, at vi har fået en masse igennem med hensyn til subsidiaritet, at begrebet er nu blevet udbygget osv., må jeg sige noget, som jeg ellers havde tænkt mig at komme ind på i min egen ordførertale og ikke under de korte bemærkninger. Jeg vil blot gøre opmærksom på en lille ting. Kansler Kohl, der dog ikke er en hr. hvemsomhelst, udtalte i Financial Times den 4. januar – det er heller ikke så forfærdelig længe siden – at ikke ét ord var blevet ændret eller føjet til i Maastrichttraktaten, og derfor var der ingen grund til, at den skulle ratificeres i Tyskland igen.

Ikke ét komma, ikke ét ord er flyttet i Maastrichttraktaten, og det tror jeg selv hr. Kent Kirk er opmærksom på.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil blot sige til fru Annette Just, at det er ikke alt, hvad man har lov til, der er klogt.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Jeg synes, at jeg er nødt til at kaste lidt grus i maskineriet hos hr. Peter Duetoft, for sagen er jo den, at Danmark stemte nej den 2. juni 1992. Der er også grus i maskineriet hos fru Annette Just. For den retspolitisk logiske konsekvens havde været, at de andre stater havde sagt: Nå, så faldt Maastricht. Vi kan ikke få alle tolv til at ratificere; så må vi starte forfra. Det havde været det retspolitisk rigtige.

Jeg synes, man skal tage den kendsgerning til efterretning, at det gjorde de andre stater ikke. Om et nyt dansk nej vil føre til, at de så gør det, er da tænkeligt – jeg tror det faktisk. Men den fanatisme, som de udviste efter den 2. juni 1992, og jeg kan også sige den danske regerings manglende tryk på dem – men det er alligevel med, de andre, der er de afgørende – den fanatisme, de udviste efter den 2. juni ved at fastholde Maastrichttraktaten, selv om det var juridisk uholdbart, siger mig noget om den fanatisme, hvormed de vil satse på at opbygge deres egen union uden Danmark, eventuelt og-